

- I tak doszliśmy do następnego mostu. Jakie przy nim czekają nas niespodzianki? Zatrzymujemy się na nim, żeby dojrzeć coś w nadrzecznej skarpie. Jakież to potwór łypie stamtąd okiem? Na kogo ze złością pluje... na szczęście nie jadłem, a wodą?

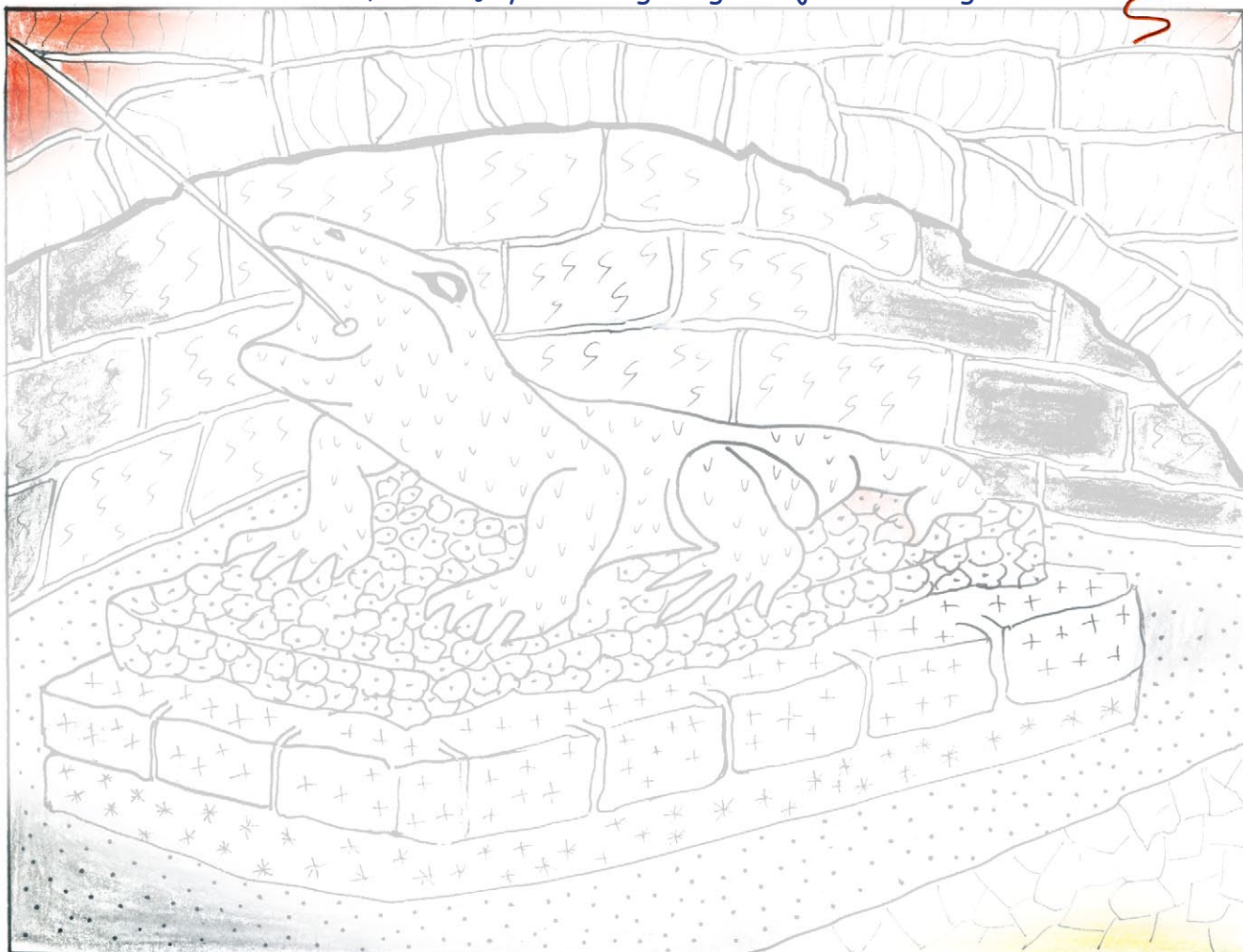
- Pani na lekcji mówiła nam, jak on się nazywa - odezwała się dziewczynka w okularach. To Rudek.

- Tak, to Rudek. Według miejscowej legendy ostatni hrabia Stillfried, Dorian, za swe złe występki został zamieniony w jaszczura i uciekł do kanałów. Do dziś tam straszy.

- Czy kształt tego stwora czegoś wam nie przypomina? - zapytał Korny.

- To chyba jakaś jaszczurka czy coś... - zaczęła nieśmiało dziewczynka z kucykami.

- Tak. Jest podobieństwo między tym wyciosanym z czerwonego piaskowca stworzeniem, a wizerunkiem jaszczurki widocznym na ścianie korytarza w noworudzkim ratuszu. Szkielet pochodzącego z jury długoogonowego gada, Dateozaurusa Macrourusa, wykopanego w kamieniołomach w XIX wieku, stał się symbolem geologicznej historii regionu.

„A tak jsme došli k dalšímu mostu. Jaké překvapení tam na nás čeká? Zastavíme se na něm a podíváme se dolů k ústí tunelu ve zpevněném břehu řeky. Jaká nestvůra tam číhá? Na koho vztekle plive... našťěstí jen vodu a ne jed?”

„Paní učitelka nám řekla, jak se ten ještěr jmenuje,” ozvala se dívenka s brýlemi. „Je to Rudek.”

„Ano, Rudek. Podle zdejší pověsti poslední hrabě Stillfried, křestním jménem Dorian, byl za své nedobré činy proměněn v ještěra a utekl do kanálů. Dodnes tam straší.”

„Co myslíte, jaké zvíře nám toto stvoření připomíná?” zeptal se Korny.

„Možná nějakou ještěrku, nebo něco podobného...,” ozvala se nesměle holčička s copánky.

„Ano, správně, vzorem pro vytesání této sochy z červeného pískovce byla zkamenělina ještěra vystavená nad schodištěm v novorudské radnici. Kostra dlouhoocasého ještěra Datheosaurus macrourus z geologického období jura, nalezená v kamenolomech v 19. století, se stala symbolem geologické historie našeho regionu.”